

kan delmålet være, at den unge starter på uddannelsen evt. med støtte af koordinatoren. En handleplan kan også indeholde en beskrivelse af den støtte, den unge skal have efter 3. fase, altså en beskrivelse af et eventuelt efterværn. Der kan således også efter ungdomssanktionens afslutning være behov for at støtte disse unge, fx gennem tilknytningen af en mentor, som nævnt ovenfor, eller gennem nogle af servicelovens foranstaltninger m.v.

Ifølge gældende regler skal det efter senest 3 måneder og derefter med højst 12 måneders mellemrum vurderes, om indsatsen skal ændres. Reglerne skærpes, så der kommer et særligt fokus på målene om uddannelse og beskæftigelse ved disse vurderinger. Dermed sikres det, at der løbende følges op på, om arbejdet med at få den unge i uddannelse eller beskæftigelse er optimalt.

Særligt i forhold til vurderingen efter senest 3 måneder gælder det, at det senest her skal konkretiseres, hvordan de overordnede mål om uddannelse og beskæftigelse nås i løbet af foranstaltningen. Hvis de overordnede mål om uddannelse og beskæftigelse ikke er helt konkrete i den handleplan, der udarbejdes ved sanktionens start, skal der således efter senest 3 måneder ske en sådan konkretisering.

Forud for en hjemgivelse, dvs. ved afslutningen af 2. fase, skal kommunen efter de gældende regler revidere handleplanen. Også her strammes de eksisterende regler, så det sikres, at der også i 3. fase arbejdes målrettet i forhold til uddannelse og beskæftigelse.

3.2. Koordinator, som sikrer sammenhæng i de 3 faser og holder møder med de unge, forældrene og andre relevante parter

3.2.1. Gældende ret

Under afsoningen af en ungdomssanktion har kommunen ansvaret for den socialpædagogiske behandling af den unge, og kommunen bør afdække mulighederne for et kontinuert forløb. Kommunens ansvar medfører ligeledes, at kommunen inden for bemyndigelsen i dommen kan tilpasse handleplanen løbende. Serviceloven gælder også for unge, der er idømt en ungdomssanktion, hvilket bl.a. betyder, at den unge skal høres i forbindelse med anbringelsen, samt at den unge kan få en kontaktperson som et fast holdepunkt i gennem alle 3 faser, ligesom forældrene skal inddrages under hele indsatsen.

3.2.2. Sammenhæng i de 3 faser og inddragelse af de unge

Evalueringen af ungdomssanktionen fra SFI og redegørelserne fra Justitsministeriets Forskningsenhed

har bl.a. vist, at det er vanskeligt at få etableret en sammenhæng i de 3 faser og at de unge og deres forældre ikke inddrages.

Det overordnede formål med forslaget er at styrke indholdet af ungdomssanktionen, således at unge, undergivet en ungdomssanktion, kommer ud af kriminalitet og efterfølgende kan vende tilbage til et normalt liv. For at nå dette mål stilles der med forslaget bl.a. krav om, at alle unge, idømt en ungdomssanktion, får tilknyttet en koordinator, som udover at være rådgiver for den unge, også er ansvarlig for at koordinere indsatsen, herunder at afholde netværksmøder, hvor der løbende, i samarbejde med sagsbehandleren, følges op på målene i handleplanen. Formålet med at tilknytte en koordinator er at sikre en sammenhæng i de 3 faser, og at den unge har én gennemgående voksen i hele perioden. Dette betyder samtidig, at der er en voksen, som kender den unge, og kan støtte den unge i fase 3, hvor den unge skal lære at klare sig selv.

Ved valg af koordinator bør der lægges vægt på, at vedkommende har mulighed for at følge den unge gennem hele ungdomssanktionen. Koordinatoren skal så vidt muligt være en, den unge kender i forvejen, og kan fx være ansatte fra den sikrede afdeling eller en fra den unges netværk.

Koordinatoren skal sørge for at koordinere indsatsen i de 3 faser. Dette gælder både i relation til sagsbehandleren, anbringelsesstederne m.v. Som led i denne koordineringsopgave skal koordinatoren sørge for, at der afholdes netværksmøder med de relevante parter. I netværksmøderne deltager udover den unge, forældrene, koordinator og sagsbehandleren i kommunen, repræsentanter fra anbringelsesstedet og andre relevante parter. Ved overgangen mellem faserne kan det være relevant, at der er repræsentanter med fra anbringelsesstederne både fra fase 1 og fase 2. Formålet med netværksmøderne er 1) at inddrage de unge og forældrene, 2) at koordinere indsatsen mellem de unge, forældrene, sagsbehandleren, anbringelsesstederne og i forhold til uddannelsessystemet, sundhedssystemet og evt. psykiatrisk behandling og 3) at følge op på og ansvarliggøre alle i forhold til handleplanen.

For at sikre, at koordinatorene er klædt på til at varetage opgaverne, er det hensigten, at de skal deltage i et kortere kursus. Det forventes, at koordinatorene kan være tilknyttet flere unge, og at de fungerer som koordinatore i en længere årrække. Styrelsen for Specialrådgivning og Social Service forestår uddannelsen samt bistår med rådgivning og vejledning både til kommuner og koordinatore i forbindelse med spørgsmål og problemer. For at støtte arbejdet med ungdomssanktionen udarbejdes en håndbog om ung-